

**Ἔξοδος
1,1-2,25****Ὁ Μωσῆς**

Οἱ ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη πού ἀκούσαμε, παιδιά, πρὶν ἀπό τά Χριστούγεννα, ἦταν ἀπό τό πρῶτο βιβλίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού ὅπως ἔχουμε πεῖ ὀνομάζεται **Γένεσις**. Τό βιβλίο αὐτό κλείνει μέ τήν ἱστορία τοῦ πάγκαλου Ἰωσήφ. Θυμάστε, πιστεύω, τό πιστό αὐτό παιδί τοῦ Θεοῦ πού συγχώρεσε τ' ἀδέρφια του, ἐνῶ τόν πούλησαν δοῦλο στήν Αἴγυπτο. Ὅχι μόνο δέν τούς ἀνταπέδωσε τό κακό πού τοῦ ἔκαναν, ἀλλά τούς κάλεσε νά ἔρθουν μαζί μέ τόν γέροντα πατέρα τους, τόν Ἰακώβ, νά ἐγκατασταθοῦν κοντά του. Ἦταν πολύ συγκινητική ἡ στιγμή πού ὁ γέροντας πατέρας ἔσφιγγε στήν ἀγκαλιά του τό ἀγαπημένο του παιδί! Γιά χρόνια πολλά νόμιζε ὅτι τό εἶχαν φάει τά θηρία καί τώρα τό συναντοῦσε μέσα σέ τόση δόξα! Ἡ εὐτυχία του ἦταν ἀπερίγραπτη, ἀλλά καί ἡ συγκίνηση τοῦ Ἰωσήφ πολύ μεγάλη. Τή χαρά τους μοιράστηκε καί ὁ φαραώ, ὁ βασιλιάς τῆς Αἰγύπτου. Δέχτηκε μέ τιμές τόν πατέρα τοῦ Ἰωσήφ καί χάρισε σ' αὐτόν καί στά παιδιά του μιά ὠραία καί πλούσια περιοχή τῆς Αἰγύπτου, πού λεγόταν **Γεσέμ**. Ἐκεῖ, λοιπόν, ἐγκαταστάθηκαν. Μέ τόν καιρό αὐξήθηκαν πολύ οἱ ἀπόγονοί τους καί δημιουργήθηκε ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Ἰακώβ ἓνας ὀλόκληρος λαός, οἱ **Ἑβραῖοι ἢ Ἰσραηλίτες**.

Γύρω στο **1500 π.Χ.**, όταν πλέον είχε πεθάνει ο Ίωσήφ, ανέβηκε στόν θρόνο τῆς Αἰγύπτου ἕνας φαραώ πού δέν τόν γνώριζε. Ἀνήσυχος παρακολουθοῦσε τήν αὐξηση τῶν Ἑβραίων. Κάποια μέρα εἶπε στόν λαό του: «Βλέπετε πόσο αὐξήθηκαν οἱ Ἰσραηλίτες! Ἡ δύναμή τους πλέον ξεπερνᾶ τή δική μας. Εἶναι ἐπικίνδunami. Ἄν γίνει πόλεμος, θά συμμαχήσουν μέ τούς ἐχθρούς μας! Πρέπει νά βροῦμε ἕναν τρόπο ὥστε νά πάσουν ν' αὐξάνουν!».

Καί βρῆκαν ἕναν ἀπάνθρωπο τρόπο: Ἀνάγκαζαν τούς Ἰσραηλίτες νά δουλεύουν ἀσταμάτητα σέ **βαριά ἔργα**, γιά νά χτιστοῦν ὀλόκληρες πολιτείες. Ἦταν, πράγματι, πολύ ἐξουθενωτική ἡ δουλειά τους, τήν ὁποία ἐπέβλεπαν **σκληροὶ ἐπιστάτες** (δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 98).

Πέτυχαν οἱ Αἰγύπτιοι τόν σκοπό τους; Ὁχι! Ὅσο καταπίεζαν τούς Ἰσραηλίτες, τόσο αὐτοί μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πλήθαιναν! Τότε ὁ φαραώ ἔβγαλε μία ἄλλη φοβερή διαταγή: **Ὅλα τά νεογέννητα ἀγόρια τῶν Ἑβραίων νά πνίγονται στόν Νεῖλο ποταμό!**

Ἐκεῖνες τίς μέρες γεννήθηκε σέ μία οἰκογένεια ἀπό τή **φυλή τοῦ Λευῖ** ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι. Οἱ γονεῖς του κατάφεραν νά τό κρύψουν **τρεῖς μῆνες**. Δέν ἦταν, ὅμως, δυνατό νά τό κρύψουν περισσότερο. Ἡ μητέρα του πῆρε **ἕνα μεγάλο καλάθι**, τό ἄλειψε **μέ πίσσα** γιά νά εἶναι ἀδιάβροχο, ἔβαλε μέσα τό μωρό καί τό ἄφησε **στίς ὄχθες τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ**. Μόνη της ἐλπίδα ἦταν ἡ ἀγάπη καί ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ.

Σέ λίγο, φτάνει στόν ποταμό **ἡ κόρη τοῦ φαραώ**, γιά νά κάνει τό λουτρό της. Βλέπει κάποια στιγμή τό καλάθι ἀνάμεσα στά καλάμια καί στέλνει μία ἀπό τίς ὑπηρέτριές της νά τῆς τό φέρει. Τό ξεσκεπάζει μέ περιέργεια. Τί βλέπει μέσα στό καλάθι; Ἐνα μικρό ἀθῶο μωρό! Κατάλαβε ἀμέσως: «Εἶναι ἕνα ἀπό τά παιδιά τῶν Ἑβραίων πού ὁ πατέρας μου ἔδωσε ἐντολή νά πνίγονται ἐδῶ στόν ποταμό». Τό λυπήθηκε. Δέν ἦταν κρίμα νά χαθεῖ ἕνα τόσο χαριτωμένο μωρό; Σκέφτηκε, λοιπόν, νά τό σώσει. Ἀποφάσισε μάλιστα νά

τό κρατήσει και νά τό μεγαλώσει σάν παιδί της.

Τότε εμφανίστηκε μπροστά της ένα νεαρό κορίτσι. Ήταν ή αδερφή του παιδιού, ή **Μαριάμ**. Είχε μείνει κάπου εκεί κρυμμένη και παρακολουθούσε μέ αγωνία νά δει τί θά γίνει μέ τόν αδερφό της.

- Νά σοῦ βρω **μία Έβραία παραμάνα** νά σοῦ θηλάζει τό παιδί; ρωτᾷ τή βασιλοπούλα.

Συμφώνησε ή κόρη του φαραώ. Ὁ Θεός, πού προστάτευε τό μικρό παιδί, τήν ἔκανε νά τό συμπαθήσει πολύ.

Τρέχει ἀμέσως ή Μαριάμ και φωνάζει τή μητέρα της (*δείχνουμε τήν εικόνα ἀπό τή Βίβλο, σ. 100-101*).

- Πάρε αὐτό τό παιδί νά τό θηλάξεις, τῆς λέει ή βασιλοπούλα, και νά τό μεγαλώσεις στό σπίτι σου γιά μένα.

Δέν ἤξερε, βέβαια, ὅτι ἐπιστρέφει τό παιδί στή μητέρα του. Μπορεῖτε νά φανταστεῖτε, παιδιά, τήν εὐτυχία τῆς πονεμένης μάνας, σάν πῆρε πίσω ζωντανό τόν γιό της! Δέν χόρταινε νά εὐχαριστεῖ τόν Θεό!

Τόν μεγάλωσε στό σπίτι της μέ τό γάλα της και μέ τήν προσευχή της. Ὅσο τόν εἶχε κοντά της, του μιλοῦσε γιά **τήν ἱστορία του λαού τους** και φύτευε στήν καρδιά του βαθιά **τήν πίστη στον ἀληθινό Θεό**. Ἀγωνιοῦσε μήν τυχόν μέσ στό παλάτι ξεγελαστεῖ ὁ γιός της κι ἀρχίσει νά λατρεύει τούς ψεύτικους θεούς τῶν Αἰγυπτίων. Ἔιρεμε στή σκέψη **μήν τόν δει ποτέ εἰδωλολάτρη!**

Ὅταν ἦρθε ή ὥρα, ὅπως εἶχαν συμφωνήσει, τόν ἔφερε στήν κόρη του φαραώ. Τόν πῆρε αὐτή και τόν εἶχε σάν δικό της παιδί. Του ἔδωσε και ὄνομα: «**Μωσῆς**», πού σημαίνει «**αὐτός πού σώθηκε ἀπό τό νερό**».

Στό παλάτι ὁ Μωσῆς ἔζησε σάν ἀληθινό πριγκιπόπουλο και σπούδασε ὅλη τή σοφία τῶν Αἰγυπτίων. Γνώριζε ὅμως ποιά ἦταν ή καταγωγή του και πίστευε πάντοτε στον ἀληθινό Θεό, ὅπως εἶχε μάθει ἀπό τή μητέρα του. **Δέν ἐπηρεάστηκε ἀπό τήν εἰδωλολατρική θρησκεία τῶν Αἰγυπτίων οὔτε ἀπό τά πλούτη και τίς ἀνέσεις του παλατιοῦ**. Δέν ξέχασε οὔτε στιγμή πώς αὐτός ἦταν Ἰσραηλίτης. Ὅσο

περνούσε μάλιστα ό καιρός, μεγάλωνε μέσα του μία έπιθυμία: νά βοηθήσει τούς συμπατριώτες του νά γλυτώσουν από τήν τυραννία καί τήν καταπίεση τών Αιγυπτίων!

Μιά μέρα βγήκε νά δει πώς δουλεύουν οί Ίσραηλίτες. Μέ πόνο παρακολουθοῦσε τίς βαρείες δουλειές πού έκαναν. Κάποια στιγμή ταράχτηκε, αναστατώθηκε. Γιατί; Βλέπει **έναν Αιγύπιο νά χτυπάει άλύπητα έναν συμπατριώτη του**. Όρμᾶ άμέσως άγανακτισμένος ενάντια στόν Αιγύπιο. Στή συμπλοκή πού άκολούθησε τόν σκότωσε. Αυτό, βέβαια, ήταν πολύ ριψοκίνδυνο. Άν τό μάθαινε ό φαραώ, κινδύνευε ή ζωή τοῦ Μωυσή. Εύτυχῶς κανείς δέν είδε τί έγινε.

Τήν άλλη μέρα, όμως, όταν ό Μωυσής βγήκε πάλι από τό παλάτι, βλέπει αυτή τή φορά νά **μαλώνουν δυό Ίσραηλίτες** μεταξύ τους. Λέει σ' αυτόν πού είχα τό άδικο:

- Γιατί χτυπᾶς τόν συμπατριώτη σου;

- Ποιός σ' έβαλε άρχοντα καί δικαστή σέ μάς; τοῦ άπαντᾶ εκείνος. Μήπως θέλεις νά μέ σκοτώσεις, όπως σκότωσες χτές τόν Αιγύπιο;

Ξαφνιασθηκε ό Μωυσής. Κατάλαβε ότι τό περιστατικό μέ τόν Αιγύπιο είχα γίνει γνωστό. Η ζωή του πλέον κινδύνευε. Πραγματικά, σύντομα τό 'μαθε καί ό φαραώ. Όργίστηκε καί ήθελε νά τόν σκοτώσει.

Άναγκάστηκε τότε ό Μωυσής νά έγκαταλείψει τήν Αίγυπτο. Κατέφυγε σέ μία άλλη χώρα, πού λεγόταν **Μαδιάμ**. Έκει γνώρισε τόν **Ίοθόρ** πού ήταν ό ιερέας τοῦ τόπου. Ό Ίοθόρ τοῦ έδωσε τήν κόρη του γιά γυναίκα, τή **Σεπφώρα**, καί τοῦ έμπιστεύτηκε νά βόσκει τά πρόβάτά του. Σαράντα χρόνια έζησε στή Μαδιάμ άσημος καί άγνωστος ό Μωυσής.

Ό Θεός όμως, πού τόν είχα σώσει από μικρό παιδί, τόν προόριζε γιά μία μεγάλη άποστολή. Καί ξέρετε ποιά ήταν αυτή; Ό Μωυσής θά γινόταν ό **έλευθερωτής** τοῦ Ισραηλιτικοῦ έθνους, ό **φωτισμένος ηγέτης** καί **νομοθέτης** του. Άζιώθηκε μάλιστα νά γίνει καί ό **πρώτος**

συγγραφέας τῆς ἁγίας Γραφῆς! Ἐγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὴν **Πεντάτευχο**, ὅπως τὴν ὀνομάζουμε. Ἔτσι ὁ Θεὸς βράβευσε τὴν πίστη του.

Ἄνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ κακό

Πραγματικά, πολὺ μεγάλη καὶ σταθερὴ πίστη εἶχε ὁ Μωσῆς! Ἐνῶ ἔζησε στὸ παλάτι ἀνάμεσα σὲ εἰδωλολάτρες, αὐτὸς δὲν ἔπαψε νὰ πιστεύει στὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό. *(Στὸ σημεῖο αὐτὸ ξεκινᾷ ἡ προβολὴ ἢ ἡ ἀνάριση τοῦ ἀντίστοιχου ὑλικοῦ, βλ. ἐποπτικὸ ὑλικό).* Ἔμεινε **ἀνεπηρέαστος** ἀπὸ τὴ θρησκεία τῶν Αἰγυπτίων, πού λάτρευαν δεκάδες εἰδῶλα, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὰ πλούτη καὶ τίς ἀνέσεις τοῦ παλατιοῦ. Ὅπως γράφει ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἀρνήθηκε τὴν τιμὴ νὰ ὀνομάζεται γιὸς τῆς κόρης τοῦ φαραῶ, γιὰ νὰ μὴν ἀρνηθεῖ τὸ ἔθνος του καὶ τὸν ἀληθινὸ Θεό πού πίστευε (βλ. Ἐβ 11,24-26).

Δίνει ἔτσι καὶ σ' ἐμᾶς, παιδιά, ὕστερα ἀπὸ τόσες χιλιάδες χρόνια, ἓνα μεγάλο μάθημα: **Νὰ κρατοῦμε τὴν πίστη μας ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸ περιβάλλον μας**, ὅσο κι ἂν κυριαρχεῖ γύρω μας ἡ ἀπιστία, ἡ κακία, ἡ κάθε εἶδους ἁμαρτία.

✓ **Νά, στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου** οἱ συμμαθητές ἢ οἱ συμμαθήτριές μας -καὶ μάλιστα οἱ πιό "δημοφιλεῖς", πού γίνονται τὸ "κέντρο" τῆς τάξης- συζητοῦν ἢ γράφουν κάτι πού δὲν ἀρέσει στὸν Θεό. Συνήθως, οἱ ὑπόλοιποι ἀκολουθοῦν δυστυχῶς τὸ παράδειγμά τους. Ἐχεις τὴ δύναμη ἐσὺ νὰ ξεχωρίσεις καὶ νὰ φύγεις ἀπὸ τὴν παρέα τους, γιατί εἶσαι πιστὸ παιδί τοῦ Θεοῦ;

✓ **Οἱ συμμαθητές σου** λένε ἓνα **ψέμα** γιὰ νὰ δικαιολογηθοῦν ἢ εἰτοιμάζουν ἓνα ἄσχημο ἀστεῖο-φάρσα. Ἐχεις τὴ δύναμη ἐσὺ νὰ μὴ συμμετέχεις;

✓ **Τ' ἀδέρφια σου** βλέπουν ἔργα στὴν τηλεόραση ἢ σκηνές στὸ **διαδίκτυο** πού δὲν ταιριάζουν σ' ἓνα παιδί τοῦ Θεοῦ. Βρίσκεις τὴ

δύναμη ν' αντισταθείς και νά φύγεις;

✓ Ἡ **μόδα** διαφημίζει κάτι ἄσεμνο. Μπορεῖς νά μήν παρασυρθεῖς;

✓ Βλέπεις ὅτι οἱ περισσότεροι συμμαθητές σου δέν πᾶνε στό κατηχητικό ἢ στήν ἐκκλησία. Ἐσύ ἐπηρεάζεσαι ἢ συνεχίζεις σταθερά καί τακτικά νά δίνεις τό «παρών» **στό σπίτι καί στό σχολεῖο τοῦ Χριστοῦ μας;**

Ἄν ἔχουμε, παιδιά, πίστη ὅπως ὁ Μωυσῆς, **δέν θά ἐπηρεαστοῦμε** οὔτε κι ἂν ἀκόμη μᾶς κοροϊδέσουν γιά τό σωστό πού κάνουμε. Ὅχι μόνο δέν θά ἐπηρεαστοῦμε, ἀλλά ἀκριβῶς τό ἀντίθετο: Μποροῦμε **νά τούς ἐπηρεάσουμε ἐμεῖς**. Τό σκεφτήκατε ποτέ; Γιατί νά παρασυρθῶ ἀπό τούς φίλους μου πού δέν πατοῦν στήν ἐκκλησία καί νά μήν τούς ἐπηρεάσω ἐγώ, προσκαλώντας τους στόν ναό καί στό κατηχητικό;

Ἄλλά κι ἂν δέν μέ ἀκολουθήσουν, εἶναι ἐπιτυχία, **εἶναι νίκη** νά μείνω ἐγώ σ' ὅλη μου τή ζωή σταθερά στόν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Μέ βλέπει ὁ Θεός καί μέ καμαρώνει. Εὐλογεῖ πάντοτε τά πιστά παιδιά Του, ὅταν μένουν ἀνεπηρέαστα, σταθερά κοντά Του.

**Ὁ Θεός εὐλογεῖ
τά πιστά παιδιά Του,
πού σάν τόν Μωυσῆ
τηροῦν τό θέλημά Του!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

1. «Ἀνεπηρέαστος»: ὑλικό γιά προβολή-γιά ἐκτύπωση.
2. Ζωγραφιά.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.